

A qui votarem?

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Tornen les eleccions al Parlament de Catalunya. Agradi o no, s'han acabat les eleccions plebiscitàries i les coalicions que generaven. Ara els ciutadans, sense abandonar el bloc unionista o independentista, haurem de prioritzar el partit polític que defensa les idees i els projectes que s'adiuen amb les nostres conviccions. Heus ací el problema per als catòlics: a qui votarem?

No hi ha cap partit de l'actual arc parlamentari, ni en el bloc independentista ni en l'unionista, que assumeixi de manera més o menys completa les conviccions morals sobre la vida, les relacions socials i econòmiques pròpies del catolicisme. La democràcia cristiana, que mai no ha gosat presentar-se en solitari a Catalunya, està difuminada en el grup socialista i en el d'Esquerra Republicana. I tots sabem què han votat aquests partits amb motiu de la llei de regulació de l'eutanàsia.

¿No és l'hora que els democratacristians s'arrisquin a presentar-se en solitari i proposin un programa electoral que defensi: una economia que posi al davant la persona, lluny del neoliberalisme que no para de generar injustícies i descartaments socials; la vida des de la concepció fins a la mort natural; la llibertat religiosa; el dret dels pares a escollir l'educació dels seus fills; els drets dels pobles; unes relacions socials d'acord amb l'encíclica *Fraterni tutti*, lluny de l'egoisme, l'abús, l'explotació i l'exclusió; l'antropologia cristiana davant la ideologia de gènere; la família formada per marit, muller i fills?

Les esquerres, incapaces de proposar una veritable alternativa a una societat plena de desigualtats i a una economia injusta i insolidària, es refugien en la defensa i la promoció dels mal anomenats «nous drets» (avortament, eutanàsia, canvi de sexe, matrimoni homosexual...). Han

renunciat a la igualtat i a la fraternitat i han idolatrat una llibertat que ignora la veritat de la persona i la deixa a mercè d'esclavituds i egoismes destructius.

Les dretes, liberals o populistes, piquen l'ullet al catolicisme amb alguna oposició tàctica a les «lleis de la mort», però, com els van etzibar en el darrer debat parlamentari, quan poden canviar-les no ho fan i, més endavant, les promouen. Són liberals no solament en el tema econòmic sinó en el tema moral o simplement muten d'ideologia per aconseguir el poder.

Un catòlic coherent no pot votar cap d'aquests partits llevat del cas que, no havent-hi cap alternativa, hagi d'optar pel mal menor. Si els partits democratacristians —l'independentista i l'unionista, perquè és clar que els votants abans que canviar de bloc s'abstindran— no s'arrisquen a presentar-se amb un programa compatible amb les conviccions catòliques, a qui votarem?

